

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

Lovforslaget skal ses i forlængelse af det i folketingsåret 1984-85 fremsatte beslutningsforslag nr. B 110, forslag til folketingsbeslutning om erstatningsydelse til patienter, der er kommet til skade ved LSD-behandling og LSD-forsøg (af Alice Faber (SF) m.fl.), se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 6058 og 10314 og tillæg A sp. 3569.

Der henvises således tillige til de bemærkninger, der ledsager dette forslag.

Under kommunaludvalgets behandling af beslutningsforslaget modtog udvalget en redegørelse fra indenrigsministeren.

Redegørelsen indeholdt:

Baggrunden for – historisk og lægeligt set – at LSD blev taget i anvendelse i patientbehandlingen.

Hvad henholdsvis forsøg og behandling er med en uddybning af dansk retstilstand og procedure herfor, henholdsvis på tidspunktet for LSD-behandlingen i 1960'erne og i dag.

LSD-behandlingens omfang og art i Danmark. En beskrivelse af »LSD-sagens« behandling ved de forskellige offentlige myndigheder, herunder de særlige spørgsmål, som de respektive myndigheder har taget stilling til i sagen.

Forslagsstillerne finder imidlertid ikke, at indenrigsministeren med denne redegørelse på nogen måde har bragt nye momenter ind i sagen.

Forslagsstillerne har derfor fundet det nødvendigt at fremsætte et egentligt lovforslag om erstatning til patienter, der har fået skader på grund af behandling med LSD inden for det offentlige sundhedsvæsen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ad § 1

Efter denne bestemmelse er staten erstatningsansvarlig for såvel fysiske som psykiske skader, som er forårsaget af en behandling med LSD. Ved psykiske skader forstås også belastninger, som

ligger væsentligt ud over de ulemper, der normalt følger af lægelig behandling. Dette indebærer, at den person, der ønsker erstatning på en eller anden måde ved fremlæggelse af journal, førelse af vidner eller efterfølgende behandling hos læge eller andre, skal sandsynliggøre, at den pågældende rent faktisk har været udsat for behandling med LSD.

Stk. 2 begrænser erstatningen, således at der kun ydes erstatning for den skade, der er forårsaget ved anvendelse af LSD, medens der ikke ydes erstatning for de skadevirkninger, der må tilskrives den grundlæggende psykiske sygdom.

I stk. 3 fastslås det, at der skal udbetales erstatning, medmindre staten repræsenteret ved sundhedsstyrelsen kan godtgøre, at det er overvejende sandsynligt, at skaden har en anden årsag end behandlingen med LSD. Der foreligger med andre ord såkaldt omvendt bevisbyrde ved bedømmelsen efter stk. 2 og 3.

Ad § 2

Bestemmelsen angiver den administrative placering af opgaven med fastlæggelse og udbetaling af erstatning samt tilsigter at give en vis retssikkerhed i form af indsigt i sagen tillige med klageadgang.

Ad § 3

Under 1. behandling af forslag til folketingsbeslutning om erstatningsydelse til patienter, der er kommet til skade ved LSD-behandling og LSD-forsøg, blev det fra flere sider fremhævet, at mange patienter ikke ønskede at blive mindet om den behandling, de havde været udsat for, samt den sygdomsperiode, behandlingen var iværksat på baggrund af.

Forslagsstillerne har derfor valgt at overlade det til de ramte personer selv at rette henvendelse til sikringsstyrelsen med henblik på udbetaling af erstatning.

Da forudsætningen herfor imidlertid er, at der informeres bredt om denne mulighed, således at de pågældende personer får en reel mulighed for at